

**Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 20 listopada 1920 r. do ustawy z dn. 11 maja 1920 r. w przedmiocie uznania nazwisk, przybranych podczas służby wojskowej.**

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie uznania nazwisk, przybranych podczas służby wojskowej (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 42, poz. 251) zarządzamy co następuje:

§ 1. Do korzystania z dobrodziejstwa ustawy z dnia 11 maja 1920 r. są uprawnieni:

- a) oficerowie, urzędnicy wojskowi i szeregowi Wojsk Polskich i marynarki, pozostający w służbie czynnej w chwili wniesienia podania;
- b) osoby, uznane za inwalidów wojskowych;
- c) zstępni osób nieżyjących, wymienionych w punktach a) i b).

§ 2. Osoby, wymienione w § 1, mogą uzyskać uznanie nazwiska przybranego lub zezwolenie na zmianę nazwiska dotychczasowego, o ile będzie udowodnione:

a) że petent lub jego wstępny podczas służby w formacjach wojskowych polskich lub w Wojsku Polskim przed dniem 28 maja 1920 r. był znany pod nazwiskiem, którego uznania się domaga, lub na które pragnie zmienić swe nazwisko dotychczasowe;

b) że petent lub jego wstępny odznaczył się gorliwym pełnieniem obowiązków.

§ 3. Zezwolenie na uznanie nazwiska przybranego powoduje dodanie nazwiska nowego do dotychczasowego nazwiska rodowego w ten sposób, że interesowany nosi nadal podwójne nazwisko, przyczem nazwisko rodowe poprzedza przybrane.

Zezwolenie na zmianę nazwiska poprzedniego powoduje zastąpienie dotychczasowego nazwiska rodowego nazwiskiem nowym.

§ 4. Podanie o uznanie nazwiska przybranego lub o zezwolenie na zmianę nazwiska dotychczasowego powinny osoby interesowane wnieść do Minist. Spr. Wojsk.

§ 5. Podanie zawierać powinno:

a) życiorys petenta lub jego wstępnego, z szczegółowym uwzględnieniem przebiegu służby wojskowej;

b) wskazanie nazwiska, jakie petent lub jego wstępny pragnie dodać do nazwiska rodowego lub przybrać zamiast nazwiska rodowego;

c) wiarogodne zaświadczenie, że petent lub jego wstępny podczas służby w formacjach wojskowych polskich lub w Wojsku Polskim przed dniem 28 maja 1920 r. był znany pod nazwiskiem, wskazanym w punkcie b);

d) metrykę chrztu lub urodzenia, metrykę (akt) ślubu, o ile petent pozostaje w związku małżeńskim, oraz metrykę chrztu lub urodzenia osób, wymienionych w art. 7 ustawy z dnia 11 maja 1920 r.;

e) dokumenty, stwierdzające obywatelstwo państwa polskiego;

f) gdy petent jest zstępny nieżyjącej osoby wojskowej w rozumieniu § 1 niniejszego rozporządzenia — również dokumenty, stwierdzające jego pochodzenie w linii prostej od osoby nieżyjącej.

§ 6. Minister Spr. Wojsk. zarządza sprawdzenie, czy używał petent lub jego wstępny przybranego nazwiska oraz zebranie wiadomości, dotyczących osoby petenta lub jego wstępnego, jego przeszłości i służby wojskowej, poczem wydaje stronie rezolucję odmowną, lub składa Naczelnikowi Państwa wniosek o uwzględnienie podania.

§ 7. W razie przychylnego załatwienia sprawy, Minister Spraw Wojskowych:

a) zawiadamia o tem Ministra Spraw Wewnętrznych, względnie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej, celem zarządzenia dokonania adnotacji w aktach stanu cywilnego petenta, w myśl art. 5 ustawy z dn. 11 maja 1920 r.;

b) po otrzymaniu od Ministra Spraw Wewnętrznych, względnie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej, wiadomości o dokonaniu adnotacji w aktach stanu cywilnego, zarządza ogłoszenie zmiany nazwiska w Dzienniku Rozkazów Wojskowych na koszt Skarbu, oraz w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej (Monitorze Polskim) na koszt petenta.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:

*Sosnkowski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

*w. z. Kuczyński.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

*W. Kucharski.*

## OBWIESZCZENIE

Ministra aprowizacji z dnia 30 listopada 1920 roku w przedmiocie wywozu ziemniaków na obszar terenów przyfrontowych i etapowych.

Wskutek przejęcia w myśl uchwały rady ministrów z dnia 7 listopada b. r. przez ministerstwo aprowizacji spraw aprowizacyjnych na terenach przyfrontowych i etapowych — wywóz ziemniaków z obszaru b. Królestwa Kongresowego i b. Galicji do powiatów, wchodzących w skład wyżej wymienionych terenów, jest wolny i nie podlega żadnym ograniczeniom.

Minister Aprowizacji:

*w. z. (—) L. Zaborowski.*

**Rozporządzenie ministra poczt i telegrafów z 30 listopada 1920 nr. 38540/4252/V, w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.**

Na podstawie art. 10 ustawy o wyłączności poczty, telegrafu i telefonu z dnia 27 maja 1919 r. dz. ustaw Nr. 44, poz. 31, oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1920 r., podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, oraz zarządzam, co następuje:

Art. 1. Nowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne według załączonej taryfy obowiązują od dnia 15 grudnia 1920 r., z wyjątkiem wszelkich opłat miesięcznych, kwartalnych lub rocznych, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1921 r. Osobom interesowanym wolno wypowiedzieć abonament kwartalny lub roczny do końca grudnia 1920 r. Za czas od 15-go do 31 grudnia nie pobiera się żadnych dopłat z tytułu podwyższenia taryf, względnie opłat miesięcznych, kwartalnych lub rocznych.

Art. 2. Kartki obecnego urzędowego nakładu z nadrukiem: „cena 75 fenigów” i znacznikiem 50-cio fenigowym, oraz z nadrukiem: „cena 1 mk. 25 fen.” i znacznikiem 1-markowym, winna być od daty wprowadzenia nowej taryfy opłacane dodatkowo znaczkami o wartości 1 mk. 75 fenigów, względnie 2 mk. 75 fen.

Ważność obiegową kartek pocztowych obecnego nakładu ustala się do końca lutego 1921 roku.

Art. 3. Wszelkie ulgi taryfowe przyznane władzom i urzędom państwowym i samorządnym artykułem 4-ym rozporządzenia z dnia 5 września 1919 r. Nr. 25950/1306 IV, (dzien. urz) ministerstwa poczt i telegrafów Nr. 14 z 1919 r., znosi się z dniem 31 grudnia 1920 roku, z wyjątkiem postanowień, dotyczących doręczania pism sądowych w Małopolsce.

Art. 4. Podwyższa się kwotę dopuszczalną do przesłania jednym przekazem z 2.000 mk. na 10.000 mk.

Warunki, pod którymi dopuszcza się przekazywanie kwot ponad 2.000 mk., normuje osobne rozporządzenie.

Art. 5. Nowa taryfa dla telegramów zagranicznych oparta jest na stosunku: 1 frank w złocie = 50 mk.

Art. 6. Nowe taryfy obowiązują na obszarze b. Królestwa Kongresowego, b. Galicji, na Śląsku Cieszyńskim, Spizu i Orawie, na dawnych Kresach Wschodnich, oraz w obrocie z obszarem Wolnego Miasta Gdańska.

Z dniem wejścia w życie niniejszej taryfy tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe postanowienia o należnościach, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

W b. dzielnicy pruskiej będzie wydane odpowiednie zarządzenie przez ministerstwo dla tejże dzielnicy.

Minister (—) Stesłowicz.

**Uwaga:** Taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna podane jest najszczegółowiej w dzienniku urzędowym ministerstwa poczt i telegrafów № 38 z dn. 6.XII b.r. poz. 270. Z powodu znacznej rozciągłości nie możemy jej ogłosić w całości, podajemy jednak wyciąg z tejże taryfy:

List zwykły do wagi 20 gr. 3 marki, do wagi 250 gr. 5 marek. Urzędowy ponad 20 gr. do 2.000 gr. 5 mk. Karty pocztowe pojedyncze 2 marki, z odpowiedzią 4 marki. Druk do wagi 100 gr. 1 marka, 500 gr. 4 mk., 1000 gr. 6 marek. Urzędowy od 1000 gr. do 5000 gr. 6 marek, przekaz pieniężny do 100 marek 2 marki, 200 marek — 3 marki, 1000 — 10 marek, 10.000 — 50 marek. Listy wartościowe: Za list wartościowy zamknięty, za zwykły do 20 gr. 3 marki, za polecenia 3 marki, do 250 gr. 5 marek, za polecenie listu 3 marki, za list wartościowy otwarty (przeliczony) pobiera się należność od wartości o 50 proc. wyższą. Paczki: Do wagi 1 kg. 10 marek, 10 kg. 25 marek, za każde dalsze 5 kg. 10 marek. Polecenie przesyłek listowych 3 marki. Za doręczenie pośpieszne przez umyślnego posłańca 10 mk. Zagraniczna taryfa pocztowa: List do wagi 20 gr. 10 mk.,

za każde dalsze 20 gr. 6 marek. Kartki pocztowe pojedyncze 4 marki, z odpowiedzią 8 marek. Papiery handlowe: Za każde 50 granów 2 marki, nie mniej jednak 10 marek. Taryfa telegraficzna: Telegram zamiejscowy i miejscowy zwykły, opłata od wyrazu 1.50 marek, po zatem taksa zasadnicza 6 marek. Telegram miejscowy pilny z opłaconą odpowiedzią — niedopuszczalny. Telegram zamiejscowy pilny: Opłata od wyrazu 4.50 mk., taksa zasadnicza 18 marek.

Zapłacona odpowiedź pilna: Opłata za telegram pilny i taksa zasadnicza 18 marek. Telegramy prasowe: Opłata od wyrazu o 50 proc. niższa i taksa zasadnicza 3 marki. Taryfa opłat za telefoniczne rozmowy międzymiastowe: Rozmowy międzymiastowe dzielą się na zwyczajne i pilne: Opłata za jednostkę (3 minuty) rozmowy międzymiastowej wynosi przy odległości do 25 kg. marek 10 — przy odległości do 50 kg. 15 mk. — przy odległości do 100 kg. marek 25 i za każde 100 kg. po 15 marek. Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną. Taryfy nowych opłat pocztowych, telegraficznych obowiązują od 15 grudnia 1920 r.

**Rozporządzenie Minist. Kolei Żelaz. z dn. 3 grudnia 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej i bagażowej na liniach kolejowych towarzystwa akc. warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.**

Na mocy dekretu Nr. 152 z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw Nr. 14 poz. 152) konstytucyjnie zatwierdzonego w dn. 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski Nr. 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skar. i Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

Od dnia 4 grudnia 1920 r. na liniach towarzystwa akc. warszawskich dróg żelaznych dojazdowych:

a) taryfa osobowa podwyższa się do 1 mk. 50 fen., w klasie III i do 2 mk. 50 fen. w klasie II za osobę i kilometr;

b) opłaty za przewóz w pociągach osobowych i osobowo-towarowych bagażu, rowerów, ptactwa domowego i psów podwyższa się o 50%.

Minister kolei żelaznych:

*w. z. J. Eberhardt.*

## Rozkazy główn. komend. P. P.

**Odpowiedzialność funkcjonariuszy policji przed sądami wojskowymi.**

Rozkaz z d. 6.XII-20 r. Nr. 90.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z min. spraw wojsk. wyjaśnia art. 5 rozporządzeń R. O. P. z dnia 6-VIII r. b. (№ 75 poz. 511 D. U. Rz.), że użycie policji dla celów wojskowych wewnątrz kraju i okęgach etapowych odnosić się może jedynie do pełnienia służby bezpieczeństwa, przyczem podporządkowanie policji władzom wojskowym na terenie kraju i etapu nie narusza w niczem ani dotychczasowego stosunku służbowego, ani kompetencji punktów, określonych ustawą o policji państwowej z dnia 24-VII 1919 r. („Monitor” № 194), zaś użycie policji dla celów wojskowych na terenie operacyjnym odnosi się do wszelkich form działań wojennych.

Na czas pełnienia przez policję zadań wojskowych, obowiązują funkcjonariuszy jej przepisów wojskowe, a wszystkim wartom i posterunkom policji w czasie pełnienia przez nich służby dla celów wojskowych przysługują prawa i obowiązki posterunków wojskowych, zaś wobec osób wojskowych prawa żandarmerji wojskowej.

Z tego rodzaju pojmowania rzeczy wynika więc, że funkcjonariusze policji za czyny karygodne, popełnione w wykonaniu służby dla celów wojskowych, odpowiadają przed sądami wojskowymi i według ustawodawstwa wojskowego, zaś za czyny karygodne, popełnione w czasie wykonywania zwykłej służby bezpieczeństwa, podlegają sądownictwu cywilnemu.

Komendant Główny Policji

*Wł. Henszel w. r.*

## KRONIKA URZĘDOWA

POCHWALY:

Rozkazem z dn. 8.IV b. r., № 17, udzieliła okr. kom. P. P. w Łowiczu pochwały, st. post. Józefowi Kasperowskiemu, z Mostów Wielkich, za energiczne przeprowadzenie śledztwa, w sprawie wykrycia zbrodni morderstwa, popełnionego przez Ludwika Gudza, na osobie gojowego, Michała Karpińskiego, ze Stanisławów.

Rozkazem z dn. 29.XI b. r., № 33, udzieliła okr. kom. P. P. w Poznaniu pochwały, post. Dorożewskiemu, z P. K. P. P. we Wroclawiu, za trudne wykrycie skradzieży pluga i sprzętów w służbie.

Rozkazem z dn. 23.XI b. r., № 33, udzieliła okr. kom. P. P. w Poznaniu pochwały: a) post. Stanisławowi Kasperowskiemu, z P. K. P. P. w Lesznie, za ujęcie złodziejskiej, uprawiającej od dłuższego czasu rolniczą kradzież, b) post. Janowi Krajewskiemu, z P. K. P. P. w Lesznie, za dochodzenie w sprawie fałszerstwa dok.